

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

16-7-2011

Ankommet til Heumensoord.

Så er jeg ankommet til Heumensoord i Nijmegen. Bussen kørte ind i lejren kl. 04:30. Man er stadig ved at etablere lejren her i Nijmegen, men alt ligner næsten sig selv..... endnu.

Hvad har jeg så opdaget af nye ting i år??? WI-FI. Sidder og skriver denne nyhed i spiseteltet fra min egen bærbare PC. hastigheden ser ud til at være ok, men kan ikke undgå at blive langsommere, når ALLE er ankommet til lejren. Det betyder at der er stor chance for at vi kan up-loadede billeder til vores hjemmeside i år. Det glæder mig meget, at dem derhjemme også kan få lidt stemningsbilleder til dagbogsteksterne.

Kl. 09:00 er der stabsmøde i delegationen, og så får vi at vide hvor vi skal bo. Havde en lille snak med Benny her kl. 08:00. Han så frisk ud.... mere end hvad man kunne sige om mig. Lige så snart rummene er blevet fordelt, vil flyverne og jeg begynde at indrette dem. For vores vedkommende er der jo en sengeplan. Når du ankommer vil der ligge et skilt med dit navn, der hvor du skal sove, samt en sengeoversigt vil være hængt op.

Rigtig god tur til jer alle hened. Vi ses i morgen tidlig.

-Kennet

17-7-2011

En lang køretur er slut.

Lørdag aften ved 20 tiden, mødtes vi i Søgaardlejren inden afrejsen til dette års Nijmegenmarch, undtagen de fire fra flyvevåbnet, som kørte selv i militærets køretøjer. Efter vi forlod Søgård blev der gjort et kort hold ved Fleeggaard syd for grænsen, så vi kunne handle lidt ind til busturen og til ugens ophold i Holland.

600 km og med en gennemsnitsfart på 81.5 fortæller Garmin (Ida's GPS), at der er til Nijmegen. Utroligt nok, har vi forbrændt 9931 Kalorier???

Kl. 0605 ankom vi til Heumensoordlejren. Da det har regnet meget henede på det sidste, lignede det Roskilde festivalen. Da først bussen var tømt for bagage, skulle der skiftes til noget praktisk fodtøj, det er jo heller ikke noget problem, når man har støvler i bagagen.

Da klokken blev 0700 var der dømt morgenmad, i det STORE spisetelt. Når først hænderne er sprittet af, er der frit valg på alle hylder. Der er tre forskellige franskbrød, grovbolle og lækker scramble æg. Dejligt med morgenkaffe. Så er vi bare klar!!

Med de dejligste hilsner fra Hans Peter og Ida.

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

17-7-2011

En lang søndag.

Søndag morgen efter ankomsten til Camp Heumensoord, blev vi indkvarteret i det sædvanlige telt efter den forudaftalte "sengeplan", som blev aftalt på byggemødet efter tour de Matz. Der var herefter flere, der næsten følte sig hjemme, eller i hvert fald i vante rammer. De ydre rammer var ikke gode, idet det ledte minderne hen på "basserne", der jo som bekendt bor i Pløresødalvejren. Der var vand og mudder overalt, idet et ca. 12 timers regnvejrsnatten til søndag netop var overstået. Der blev gået meget forsigtigt, indtil der blev lagt paller og andet materiel ud, så man kunne bevæge sig nogenlunde tørskoet rundt i lejren. Omkring klokken 10 kom solen dog på himlen og vandpytternes størrelse og antal blev mindre i løbet af eftermiddagen. Der var flere fra holdet, der valgte efter busrejsen at få en lille lur. Om eftermiddagen var der flere fra holdet der valgte at præsentere holdT-shirten i Nijmegen by, andre valgte at tilbringe eftermiddagen med et museumsbesøg i Arnhem. Vel hjemme viste vejrguderne sig igen fra den værste side, idet der igen kom et par kraftige byger, og en del af vandpytterne blev delvis gendannet.

Om aftenen var der den traditionsrige flagparade på Nijmegens store stadion, De Goffert, hvor marchen officielt bliver erklæret for åbnet i bedste olympiastil. Eneste minus ved dette arrangement, var 2-3 kraftige byger. Hele showet var som sædvanligt fantastisk flot. Skuespillere, dansere og sangere gav den hele armen. I år var der et symfoniorkester med hvilket gav et flot spektrum af musikalske variationer. Det hele afsluttes med at repræsentanter fra alle de lande som deltager, herunder flest militære, kommer ind på stadion hvor de stiller op til sidste del af arrangementet, lige inden marchen erklæres for åben. Vi var hjemme i lejren igen ved midnat og flere af os kunne virkelig høre sengen kalde. I morgen mandag står den på ankomstparade hvor den danske delegation vil byde velkommen.

Bent og Hugo.

18-7-2011

Parade og klargøring.

Dagen i dag startede kl.00:01 med en del turbulens; nat roderi (larm i vores telt), som varede til ca. kl.03:30 indtil Kennet og Kim fik nok og fik "festdeltagerne" dysset kraftigt ned. Juhu! Så fik vi ro og kunne sove helt til kl. ca.07:00, hvor vi stod op.

Der var flagparade kl.09:00, men inden da afgik HP, Funch, Kennet og Matz til flagkommando. Under paraden blev det også indskærpet, at man skal tage hensyn til hinanden også efter kl.24:00. Et enkelt hold skulle stille til samtale(reprimande). Efter paraden var der holdførermøde og nansemøde. Bent og Inge gik op og hentede startchippene imens, og fik lidt gaver med: et rødt svedarmbånd, som også kan bruges som pung el. andet.

Vi afholdte vores byggemøde kl.11:10 uden Bjarne og Kennet, som var taget af sted for at tanke biler, og ikke kunne finde ud af at komme til tiden. ☺ Byggemødet blev afholdt i god

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

rod og orden, hvor vi fik at vide "the same procedure as last year", hvornår vi skulle af sted om morgenen osv. Efter byggemødet fik vi udleveret reklameposen af Bent.

Ca. kl.13:45 gik turen ind til byen. (Matz, Karsten, HP, Bent og Inge i første omgang) Dog blev vi stoppet af en bil som fyldte så meget, at vi skulle have nogle unge mennesker fra forskellige nationaliteter til "at skubbe" den ind til siden. Efter 15 min. kørte bussen videre. Da vi nåede byen ringede Matz' søn Nicolai. Han var kommet for at besøge sin far. Matz holder rigtig meget af sin ynglingssøn. Han bliver helt blød, når han taler om ham. Efter ca. 15 minutter fik vi fysisk kontakt til ham og hans kammerat. Der var nemlig 2 HM butikker, mange parasoller og flere steder, hvor man solgte tasker, som var mødestedets kendetegn. ☺ Efter vi havde sat os på torvet og fået øl og cola (Karsten havde det ikke så godt) kom Ida, Hugo, Kennet og Bjarne til. De gik dog hurtigt videre. Vi så også Gert og Ebbe. Videre gik det til "Murphys". En irsk pub, hvor vi fik lidt historik; Der var et skilt, hvor der stod "Jens Maler". Han var fra Team004. Han døde dog for 2 år siden af et hjertestop under en løbetur i Kandahar. Ca.kl.16:00 smuttede vi tilbage til lejren og fik en øl i ølteltet, samt lidt pommes. Eileen og Steen var også en tur i byen for at få en stor og ulækker is med frugter. De eneste som blev hjemme var Kim, Carsten og Tommy.

Efter spisning var der socialt samvær og klargøring til marchen dagen efter. Vi skal jo op kl.02:30 fordi vi har afgang kl. 04:35.

-Tommy og Inge.

19-7-2011

44 km vel overstået.

02:30 stod uret på da vække-alarmerne gik i gang og vi skulle op. Op til årets første prøvelse på de hollandske veje. Frygten var om vejret nu blev som spået ... regn i stride strømme. Ved første øjekast da man skulle på toiletbesøg, kunne man se den gamle måne og en let skyet himmel..... ingen regnskyer i sigte. Pyyhhhhh. Vejret så nu ud til ikke, at blive så slemt som først antaget.

Bent havde været nød til at trække sig fra marchen på grund af en betændt achillesscene. Så vi var allerede fra start en mand mindre i opstillingen. Det forhindrede dog ikke Bent i at reservere en god start position til os i opstillingsområdet. Vi kunne derfor gå ud af lejren som hold nummer et som vi så ofte gør. I år har vi fået et armbånd som skal scannes inden start samt en chip i støvlen ligesom ved de store løb, hvor man skal passere nogle måtter. Vi blev rettidigt scannet og var klar. Oprindeligt skulle vi starte som nation nummer 3, men først glimrede hollænderne med at møde for sent op og briternes første afdeling mødte slet ikke. Derfor blev vi sendt ud som nation nummer 2.

De første 5,5 km gik forrygende idet der kun var militære gængere, men som sædvanligt opstod der kaos da vi møder de civile. 45.000 deltagere fylder godt på vejene og vi skulle kæmpe os igennem mængden bare for at holde en nogenlunde acceptabel hastighed. I front havde Steen og Bjarne det svært men ved venlige henvendelser lykkedes det dog at få lidt plads på de trange steder langs ruten. Vi blev i denne fase overhalet af et hold fra

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

Oksbøl (dem som var "gode" til at feste" forleden). De blev fanget i mængden og vi endte med at være første hold på rast 1. Her fik vi hjælp af vores gamle nans Arne. Til gengæld hjalp Kim så hans hold på rasten. Det medførte at Kim ikke rettidigt kom af sted og var med til det traditionelle fotografering. Ærgerligt.

Vi nød simpelthen vejret på denne del af ruten. Let skyet hvor solen af og til tittede frem. Snart var vi ved rast 2. Kim havde sørget for at suppe var klar og vi kunne nyde de 20 minutters hvile. Desværre havde Tommy kæmpet de sidste 10 km med en dårlig fod. Han valgte derfor at stoppe her og trække sig fra holdet og resten af marchen. Det var med stor beklagelse at holdet modtog denne information af holdfører Karsten. Lidt trykket af denne information kom vi dog af sted igen mod rast 3. Imellem disse 2 raste havde vi en hastighed på 6,7 km/t og det lykkedes os derfor at være første hold på den sidste rast. Forude lå nu den berygtede "dæmning" som mange gange tidligere har givet os lidt problemer med hensyn til varme og knap så megen vind. Da vi ramte dæmningen blev vore bange anelser dog til skamme idet vi blev mødt af en dejlig kold brise hele vejen ind til Nijmegen by.

Igen i år blev vi mødt af mange tilskuere som hujede og klappede os frem. I bedste Tour de France stil bliver man båret igennem byerne og Nijmegen var ingen undtagelse igen. Desværre varer det ikke evigt. Efter det civile mål, var vi atter mutters alene de sidste 4,5 km hjem til Heumensoord. Nu var vi ved at være trætte kunne vi mærke, men humøret var stadig højt og vupti nåede vi alleén hvor Kennet stod for den afsluttende sang. Vel i mål, det vil sige ølteltet, kunne vi i år IGEN konstatere at der ikke var nogen som kunne filme vores entre som kan lægges ud på YouTube. Ølteltet var temmelig tomt, kun bemanded af bartendere og nogle enkelte enkeltgængere som var kommet i mål lige før os. Heldigvis havde de åbnet ølteltet da vi kom, og ikke lige som sidste år hvor vi blev mødt af en lukket dør.

Traditionen tro stod der kolde øl til os og efter at have ønsket hinanden tillykke med dagens tur, blev den skyllet ned med velbehag. Denne blev fulgt af et par stykker mere inden vi gik tilbage til indkvarteringen for at gå i bad.

Lidt senere var vi et par stykker som vendte tilbage til ølteltet for at klappe andre hold ind. Igen i år var hollænderne klar med en træstamme som førte del skulle skæres af med en motorsav som symbol på at første dag var gennemført.

Efterfølgende er vi ved at gøre os klar til i morgen. Støvlerne skal pudses og uniformen gøres klar. De har lovet samme vejr i morgen så det glæder vi os til. Det har dog regnet lidt efter vores hjemkomst, men hvem tæller det når vi er inden døre???

I morgen skal vi af sted kl. 04:35.

Steen og Kennet.

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

20-7-2011

2. dag gennemført til UG med kryds og bolle.

Onsdag var der igen morgenvækning kl. 02:30. Efter morgenmad og klargøring stod vi klar til scanning ved start som denne gang var 04:35 på asfaltvejen udenfor spiseteltet. Før vi kunne få lov at gå skulle vi lige have sendt hollænderne og svenskerne af sted.

Kim fortæller:

Herefter stak jeg af fra holdet på min nansecykel for 1 km længere fremme at finde ud af at der var 20 000 civile gængere på ruten foran mig. Jeg fulgte med strømmen og fik så yderlige 20 000 civile gængere bag mig. Jeg fortsatte i gå tempo til Shell tanken hvor vi lavede den traditionelle nanse bølge. Holdføreren sendte mig herefter ind på tanken for at hente nogle frimærker dog er dette ikke muligt i Holland, da disse kun fås på posthuset. Så kære læser, du får desværre ingen post herfra i år. Med fuld fart gik det mod rast 1 med 30 000 foran og 10 000 bagved mig. Nåede ind på rast 1 og fik hentet frugt og saft til holdet. Da jeg er på vej ud fra rast 1 ser jeg holdet passere og fanger dem først 2 km længere fremme pga. menneske mængden. Vi holder herefter en alternativ rast med toilet faciliteter.

Karsten fortæller:

Holdet arbejder sig frem igennem svenske hold og civile gængere. Og lige inden 1 rast efter ca. 8 km fanger vi også det sidste svenske hold. 1. officielle rast springer vi over og går til en improviseret rast som nansen har forberedt, her er vi på ca. 13 km. Efter 10 minutter fortsætter vi mod honnør tribunen i Wijchen, hvor Oberst Bech stod klar til at modtage holdets hilsen. Rast 2 er umiddelbart få hundrede meter efter honnør tribunen ved Wijchen flotte slot. Her havde nansen forberedt varm nudelsuppe, frugt, saft og vand. Rast 2 er vores middags rast og klokken er ca. 07:50. Middags rasten er 20 minutter.

Kim fortæller:

Jeg kæmper, mig igen frem mod rast 2 og må cyklr i grøfte kanter og midter rabatter for at komme frem pga. af de mange mennesker. Jeg ankommer ved rast 2 ca. et kvarter før holdet og får klargjort den dejlig varme middagsmad; nudelsuppe. Holdet ankommer uden nævneværdige problemer. Kun Matz skal dog have lidt varmesalve på det ene knæ. Jeg forsætter nu mod rast 3 af næsten tomme gader, da vi har gået på militær rute uden civile gængere og er det forreste hold. Dejligt!. Ved 22 km forsyner jeg holdet med cola og saft, som de indtager marcherende. Fremme ved rast 3 kommer holdet ind til en klargjort rast. Inge havde en lille vabel på tåen som repareres og samtidig blev Eilieen efterset af Arne nans fra NAVY ONE som hjalp os, mens han ventede på at hans hold skulle komme til rast.

Turen fra rast 3 og hjem var på ca. 14 km og gik blandt andet igennem Nijmegen by. Holdet gik turen uden pauser og var rigtig godt gående. Humøret var højt, da de som det

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

første af alle militære hold nåede ølteltet i lejren, som nansen lige havde fået åbnet. Lejren var ikke forberedt på, at der allerede kl. 11:32 kom hold hjem. .

En super dag, tak fra Kim (nans) og Carsten F (gænger).

21-7-2011

De 7 bjerge vel gennemført.

I dag gik den ikke længere. Vi måtte først starte kl. 06:00. Det er sådan, at nationerne skifter afgangstider, og i dag var det Danmarks tur til at starte sidst. Vejrudsigten lovede ikke en god dag, men ind til dato, har vejret for det meste været lige modsat vejrudsigten. Det viste sig også, at hele dagen, hvor vi var ude på ruten, bød på sol, og enkelte skyer. Vi kom i mål ved 13:40. Ca. 1 en time efter at vi var kommet i mål, åbnede himlens porte sig, og det væltede ned med regn. Da de sidste hold først kommer i mål ved 17 tiden, er der nogen der blev meget våde.

Det er ikke kun det danske forsvar der er repræsenteret hernede. Det danske politi har også gængere. Der var en dansk enkeltgænger, som blev noget overrasket, da han blev "anholdt" ude på ruten. Han blev dog løsladt kort efter.

De fleste på holdet, har store eller små opgaver. Carsten tager sig af "FREE HUGS". Det går ud på at kramme de, for det meste unge piger, der står med et "FREE HUGS" skilt. Det gik godt i lang tid, men på et tidspunkt "overså" han et free hug, bare fordi det hang om halsen på en pit-bull terrier, HIHI.

Havde en sjov oplevelse vedr. vores Danske flag. Da Steen går med fanen, som forreste mand sammen med Kennet, bliver fanen til tider, holdt ned foran mennesker, så de bliver gjort opmærksom på at et hold kommer bagfra. En frisk Kvinde fik flaget lige ved sit ansigt, hun tog flaget og tørrede sveden af sin pande. Et brøl (på den pæne måde) kom i den grad fra holdet, vupti!! Så fik det danske flag et smækkys.

Dagens rute bliver kaldt "Seven Hills", som betyder vi skal over syv bakker, nogle vil mene de skal klatres over, andre at det er en lille bakketop. Lige før tredje rast, kommer vi forbi den Canadiske kirkegård, hvor Bent deltog sammen med Generalmajor Finn Winkler vedr. kransnedlæggelse.

Det er ekstra hårdt at gå forrest, og da varmen havde taget fat på Steen, kom en venlig mand forbi på hans venstre side, tog sit lommetørklæde frem og fik tørret hans pande. "Smil til verden og den smiler igen" ☺

Efter en skøn humorfyldt god dag, bliver vi vel modtaget i et ÅBENT telt. Efter den kolde "øl/vand" er landet i hænderne, blev Kennet kapret til et interview af et Hollandsk Tv hold, for at høre om vigtigheden at få øl efter hjemkomsten og hvilke traditioner vi har som Marchteam Sønderjylland.

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

I dagens "godt gået", som er den danske delegations nyhedsbrev, er vi igen nævnt. Det vil sige, at vi ind til nu, har været nævnt i alle "godt gået", og det er da egentlig godt gået, da der er 22 danske hold hernede.

Alle er klar til den sidste dag i morgen.....

Bjarne og Eileen.

22-7-2011 **En fantastisk oplevelse.**

Endeligt oprandt dagen –den 4. dag – og allerede torsdag – dagen før dagen var der en mærkbar euforisk stemning.

Fredag morgen –tidligt vågen –kl. 02:30 – og efterhånden som de fleste fik øjne og blev vågne, så viste det sig også, at alle var friske (mere eller mindre).

Da Bent havde fået den flotte opgave at servere solæg for alverdens spidser torsdag aften, så var Bent knap så hurtig som normalt med at placere sig med holdets fane ved start. Marchteam Sønderjylland måtte derfor beskæmmende nøjes at starte op i den danske gruppe som nr. 3. De andre dage var vi altid først.

Men det gjorde vi hurtigt noget ved, så inden rast 1, hvor vi fik en dejlig varm suppe (tomat) med to kødboller i, havde vi overhalet holdene som startede foran os.

Ved rast 2 var vi bange for at vi havde mistet vor gode nans, men igen dukkede han op sprudlende af energi så vi igen, i hvert fald nogle, næsten tabte mælet. Her fik vi igen en dejlig suppe, velkendt fra de første dage.

En overgang var vi lige ved at komme i krise, for både holdfører og NK havde forladt os, men mærkelig nok gik det ganske udmærket alligevel! Og det er jo forståeligt, for holdet består af folk der kan tænke selv.

På rast 3. (ved pontonbroen) fik vi igen god service, og et dejligt kort ophold.

Derfra og faktisk hele vejen til sidste rast med pølser, øl og ikke mindst medaljer var det et sandt triumf tog med tusindvis af mennesker der hylledes os som kong-inder og konger.

Nu er vi begyndt at pakke sammen og gøre klar til hjemrejsen. Flyverne tager tidligt afsted og vi skal med bussen ved midnatstid. Alle glæder sig til at komme hjem til familien, selv om dette års Nijmegen March har været en fantastisk oplevelse.

Gert og Ebbe.

Dagbogs skrivelser fra Nijmegen 2011.

23-7-2011 **Efter en spændende, udfordrende, sjov og fantastisk uge i Nijmegen, går turen hjemad.**

Efter en spændende, udfordrende, sjov og fantastisk uge i Nijmegen går turen hjemad i bus. Flyverne tager deres VW busser ca. kl. 19:00. Vi bliver lidt forsinkede, da pakningen af bussen tager lidt ekstra tid.

Ganske som det plejer at være, har de fleste lukket øjnene, inden vi er ude af Nijmegen by. Så derfor kan vi ikke berette noget om de første timer. Matz åbner øjnene ca. kl. 5 og sover straks videre. Lidt i 7 bekendtgør buschaufføren, at han ønsker at holde en times pause på en rastepads syd for Hamborg. De fleste i bussen ønsker dog bare, at vi kommer hjem, og heldigvis er der ingen plads til bussen på rasteplassen.

08:45 ankommer vi til Fleggaard, og denne gang er der ingen, der skal køres til og fra bussen i en indkøbsvogn... Efter en spisepause går turen det sidste stykke mod Søgårdlejren.

I Søgårdlejren siger vi pænt farvel, og vi skilles ad til et velfortjent hvil.

Matz og Karsten

23-7-2011 **Holdføreren har ordet - Nu sidder jeg hjemme.**

Nu sidder jeg hjemme og hygger med Vivi og tænker samtidigt tilbage på træningshalvåret, der startede uden mig. De marchture, som blev styret med hård hånd af NK Inge-Merete, og den afgående højtelskede holdfører Matz. I løste opgaven til UG, og det var let at overtage holdet lige inden grænsemarchen. Alle var med og alle gennemførte.

Desværre forlod heldet os på et tidspunkt. Morten skulle starte nyt job den 1. juli og kunne ikke få fri i uge 29. Bent pådrog sig en skade på den ene akillessene. Skaden heled op, men ankommet i Nijmegen viste det sig hurtigt, at Bent ikke kunne starte tirsdag morgen. Tommy, der var førstegangsgænger, havde brugt megen tid på at komme med til marchen. Han havde kæmpet, men også haft det svært med at finde de rette støvler. Han havde endog opsøgt professionel hjælp for at få hjælp til diverse marchproblemer. Tirsdag måtte han dog opgive, og pludselig var vi kun 13 gængere og en cykelordonnans tilbage.

De sidste tre marchdage var der ingen problemer. Vi skød en moderat pæn hastighed, som vi havde trænet hjemmefra, og undgik skader udover et par vabler. Igen i år fik vi slået fast med 7 tommer søm, at træning, sammenhold og en velsmurt logistik er opskriften til en succes.

Det er med stolthed, at jeg kan se tilbage på et marchår, der har givet 2 førstegangsgængere en oplevelse for livet. En ny cykelordonnans har set marchen med helt andre øjne og resten af holdet en gentagelse af tidligere års positive oplevelser.

Tillykke til alle og vi ses til debriefing den 10. - 11. september.

-Karsten S.